

ת"פ 59582/05/15 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד חיים ברלינסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 59582-05-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' ברלינסקי

30 יוני 2016

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

המאשימה

נגד

חיים ברלינסקי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - גב' נועה חמו (מתמחה)

ב"כ הנאשם - עו"ד שחטר

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בעבירות הבאות:

אי הגשת דוח, עבירה על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "**פקודת מס"ה**") - 3 עבירות.

ניתנה והודעה היום כ"ד סיוון תשע"ו, 30/06/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו כמפורט בהכרעת הדין. בתמצית, מדובר במי שהפעיל עסק עצמאי כנהג מונית ולא הגיש דוחות על הכנסותיו, לשנים 2009-2013, חמש שנים רצופות.

המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בהיבט של הענישה הכספית וזאת לאור עמדת המאשימה, כי מתחם הענישה מתחיל בתחיתו במאסר מותנה ועתירתה לגזור עונש בחלקו התחתון של המתחם, ביחס לכל אירוע.

דומה שלא צריך להכביר מילים אודות הערכים המוגנים הנפגעים מעבירות הדיווח, ערכים של שיוויון ונשיאה בנטל המס, כאשר לשם קידומם יש חשיבות בדיווח ותשלום כדין במועד, לשם מניעת פגיעה בקופה הציבורית.

אעיר בהקשר זה, כי מדובר בעבירות שבמקרים מתאימים ניתן להמירן בקנס מנהלי ובתיק שלפניי הוגשה ואושרה בקשת המרה מנהלית, אלא שהנאשם אינו עומד בעלוויתיה ולפיכך, מתנהל התיק הפלילי ומוכרע לפניי.

עמדת המאשימה לפיה מדובר באירועים עצמאיים ביחס לכל עבירה מקובלת עלי ומשקפת את הפסיקה. גם העמדה ולפיה מתחם הענישה מתחיל בתחיתו במאסר מותנה ועד תקופת מאסר ממש משקפת את מדיניות הענישה, זאת גם לאחר שלקחתי בחשבון את נסיבות החומרה, בעובדה שמדובר בחמש שנות פעילות ברצף, לגביהן לא נמסר דיווח.

לעניין הענישה הכספית - מדובר במעשים הנעשים מטעמים של כדאיות כלכלית ומצדיקים ענישה שתעקר כדאיות זו. יצוין, כי באומרי כדאיות כלכלית, כוונתי גם לאותם מצבים בהם יש קושי כלכלי והנאשם בוחר להעדיף את קשייו האישיים על פני החובות שיש לו בהגשת הדוחות. עם זאת, כבר בעת קביעת מתחם הקנס מצווה בית-המשפט לשקול שיקולי חוסר יכולת כספית ובמקרה שלפניי, התרשמתי מחוסר יכולת של ממש, הבא לביטוי בכך שהגם שאושרה לנאשם המרה של כתב האישום לקנסות מנהליים והסכום שהוא נדרש לשלם עומד על אלפי שקלים בלבד, אין הוא יכול לעמוד בתשלום על כל המשתמע מכך.

עוד לקחתי בחשבון לצורך קביעת חוסר היכולת, את הנטען על-ידי הסנגור והמפורט באסמכתאות נ/1 ועד נ/3. בנסיבות אלה, בהתחשב בכך שמדובר בחמש שנות מס רצופות, מתחם הענישה נע מאלפי שקלים בודדים ועד 20,000 ₪. זאת לצד התחייבות ממשית להימנע מעבירה. אקדים ואציין, כי בשל הקושי הכלכלי, הענישה הכספית תהא בחפיפה כמעט מלאה ובתחתית המתחם.

בבואי לגזור את הדין, אני נותנת דעתי לנסיבות הבאות:

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.

שנית, הנאשם הביע חרטה בהתנהגות, בהסרה מלאה של המחדל ולכך חשיבות רבה. כפי שצוין, אף אושרה לו המרה

לקנס מנהלי.

שלישית, הנאשם נעדר עבר פלילי ויש לקוות כי לא יחזור וימעד.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות והכלכליות כמו גם הנסיבות הקשורות לרעייתו ובנו כפי שפורטו בפניי.

לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.
2. קנס כולל בסך 4,000 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01.08.16.
- לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ד סיוון תשע"ו,
30/06/2016 במעמד הנוכחים.
לימור מרגולין-יחידי, שופטת